

# PIŠKO

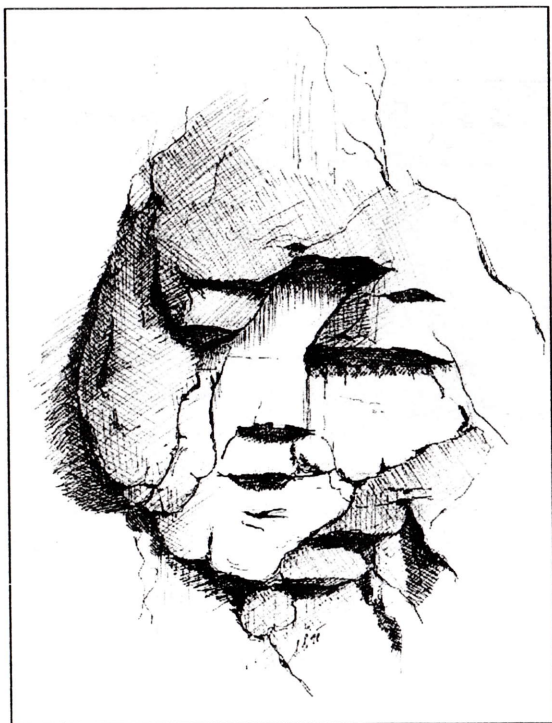


**Priložnostno glasilo mladih planincev  
PD Bohor Senovo na taboru v Krnici avgusta 1998**

---

Uvodnik	2
Kje smo taborili	3
Taborno vodstvo	4
Udeleženci tabora	5
Kaj smo v taboru počeli	6
Obiskali smo	8
Kronika	10
Mladi ustvarjalci	21

## IZ VSEBINE



---

---

## UVODNIK

Odločitev je padla. PIŠKO naj bo. Sami ste izbrali. Torej ime že imamo. In tudi spomine. Spomine na deset lepih sončnih dni v taboru v Krnici.

Ste videli, da držimo besedo in upoštevamo vaše želje. V lanski anketi ste namreč predlagali, da bi tabor trajal deset dni, da bi taborili nekje pod Julijci, želeli ste si šotorov, ki ne puščajo. Kar ste želeli, to ste dobili. No, res, da novih šotorov – iglujčkov letos še niste koristili vi, pač pa v glavnem vodniki. Razlog je preprost. Preden se v društvu odločimo za nove šotore – to naj bi bili iglujčki, smo jih seveda hoteli sami najprej testirati. Test so uspešno prestali in mi tudi. Je bil pa tabor deset oziroma enajst dni in tudi Krnica spada med Julijske doline, kajne!?

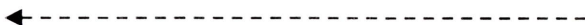


Veseli me, da je bila družčina v taboru tako pisana – mislim na starost in tudi na spol. Saj vas je bilo skoraj pol-pol, pol fantkov in pol punčk ter pol pobov in pol deklet. In kar 17 vas je bilo prvič v taboru.

Upam, da vas in tudi vse ostale nismo razočarali in smo izpolnili vaša pričakovanja. In da se seveda naslednje leto zopet vidimo v taboru! A, kje bo? To pa naj ostane še skrivnost.

In prosim, ne se prijaviti šele dan pred odhodom v tabor, držil!?

Miran



---

Letošnji tabor je stal v Triglavskem narodnem parku. Ta park spada med najstarejše parke v Alpah. Obsega skoraj celotne Julijske Alpe v Sloveniji. Ime je dobil po njegovi najvišji točki - Triglavu (2864 m), najnižja točka parka pa je v Tolminskih koritih (180 m).

In če smo še bolj natančni: tabor je stal v dolini Krnica, ob z vodo obilnem potoku Pišnice. Obstajata pa dve Pišnici: Velika in Mala. »Naša Pišnica« je Velika Pišnica. Mogočna gmota Prisojnika jo je razcepila v dva kraka. Rečico, ki priteka izpod Vršiča – to je ta voda, v kateri ste se bolj ali manj skrivoma namakali ali pa »slučajno« vanjo »padli« - in houdourniška voda, ki smo jo videli in slišali na poti v Kočo v Krnici.

Krnico lahko imenujemo tudi Kekčeva dežela. Zakaj verjetno veste, saj ste lahko spoznali Kekca, teto Pehto in »domačega Rožleta in Mojco«.

Čistina, kjer smo imeli malo Svetovno prvenstvo v nogometu, kjer je v bližini tudi staja in nastajajoči spomenik planincem v gorah, pa se reče Mali Tamar. »Tu so se njega dni na veliko pasle krave molznice«, nam je povedala teta Pehta.

Sedaj pa razen nekaj norih krav ni tu ostalo več ničesar spominjajočega na tiste čase.

*Gori gori na planine  
misel vsaka mi leti,  
gori mi iz te doline  
duša moja hrepeni.*

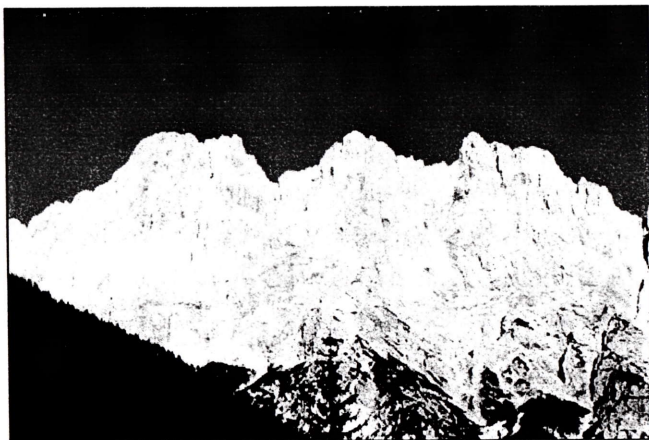
## KJE SMO TABORILI



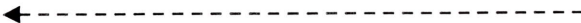
---

**TABORNO  
VODSTVO**

<b>Marija BOŽIČ</b>	Valvazor. nabrežje 14, Krško ☎☎ 21 802
<b>Mateja DRENOVEC</b>	Mali Kamen 29, Senovo ☎☎ 71 500
<b>Tina GRABNAR</b>	Kremen 42, Krško ☎☎ 34 835
<b>Maks HABINC</b>	Na Dorcu 18, Brestanica ☎☎ 79 227
<b>Tone PETROVIČ</b>	Titova 98, Senovo ☎☎ 71 530
<b>Miran PRIBOŽIČ</b>	Cankarjeva 1 Krško ☎☎ 32 302
<b>Simona ŠOŠTAR</b>	Šedem 19, Senovo ☎☎ 71 744
<b>Marko ZALOKAR</b>	Kozjanskega odreda 8, Senovo ☎☎ 71 237



*Škrlatica, Dolkova Špica, Dovški Gamsovec*



Benjamin <b>ABRAM</b>	Reštanj 37, Senovo	71 255
Nataša <b>BIBIČ</b>	Gubčeva 1, Krško	22 662
Andreja <b>BUDNA</b>	D. Leskovec 50 Brestanica	70 003
Katarina <b>DROBNIČ</b>	Senuše 49, Leskovec	21 895
Žiga <b>DROBNIČ</b>	Senuše 49, Leskovec	21 895
Ksenija <b>DVORŠAK</b>	Lovska c. 2, Brestanica	79 727
Tomaž <b>DŽUBAN</b>	Dolga u. 78, Moravske T.069	48 341
Andreja <b>GOŠEK</b>	Cankarjeva 4, Senovo	71 393
Marina <b>HARAPIN</b>	Titova 88, Senovo	70 283
Urška <b>KOZOLE</b>	D. Leskovec 5a, Brestanica	71 749
Vesna <b>KOZOLE</b>	Titova 118, Senovo	79 594
Janja <b>KRANJC</b>	Šedem 42, Senovo	79 539
Lucija <b>KRANJC</b>	Mali Kamen 11, Senovo	79 764
Nejc <b>KRANJC</b>	Mali Kamen 11, Senovo	79 764
Tjaša <b>KUHAR</b>	Neubergerjeva 6, LJ 061	1371546
Vesna <b>LAPUH</b>	Zdolska 19a, Krško	20 221
Ana <b>MEGLIČ</b>	Cesta 4. julija 57, Krško	34 665
Aljaž <b>MEŠIČEK</b>	Dovško 3, Senovo	70 274
Josip <b>MIČAN</b>	CKŽ 29, Krško	22 801
Tadeja <b>MIKLAVČIČ</b>	Bračičeva 1, Senovo	71 253
Tomaž <b>MIKLAVČIČ</b>	Bračičeva 1, Senovo	71 253
Damjan <b>OMERZU</b>	Tomšičeva 19d, Senovo	79 586
Sabina <b>OMERZU</b>	Tomšičeva 19d, Senovo	79 586
Mihael <b>PETRIŠIČ</b>	Cesta 1. maja 11, Senovo	71 654
Silvo <b>PETRIŠIČ</b>	Cesta 1. maja 11, Senovo	71 654
Nina <b>PETROVIČ</b>	Titova 98, Senovo	71 530
Slava <b>PETROVIČ</b>	Titova 98, Senovo	71 530
Simon <b>POZNIČ</b>	Kajuhova 13a, Senovo	70 543
Gregor <b>UMEK</b>	Mali Kamen 22, Senovo	79 562
Rok <b>UMEK</b>	Mali Kamen 22, Senovo	79 562
Črt <b>VONČINA</b>	Cesta 4. julija 57, Krško	33 411
Jernej <b>ŽELEZNIK</b>	Cesta na ribnik 5, Brestanica	71 478

## UDELEŽENCI TABORA

### TABOR BLUES

*S'm šou u tabor,  
u Krnico.  
S'm hodu u hribe  
zgodi zjutri.*

*S'm šou na Špik,  
s'm slišu krik.  
Je baba debela  
u prepad zletela.*

*S'm šou na Prisojnik.  
Gor bil je razbojnik.  
Je hotu jest,  
pa je dubu pest.*

*S'm šou na Sleme.  
Bil lep je vreme.  
S'm risal hribe  
in jedl' ribe.*

*S'm šou na Jalovc,  
me dubu j' dež.  
S'm ga na j...  
vse šlo je u k...*

Simon, Damjan, Miha

-----  
Ustvarjena s pomočjo  
vodne inspiracije  
(pomivanje posode,  
umivanje v Pišnici).

## KAJ SMO V TABORU POČELI



### 1. dan: sobota, 1. avgust

- prihod v tabor, namestitvev po šotorih
- razdelitev po skupinah
- vreme: lepo, sončno

### 2. dan: nedelja, 2. avgust

- sprehod do Koče v Krnici (1113 m)
- 37 udeležencev
- sprehod do Mihovega doma na Vršiču (1085 m)
- 36 udeležencev
- sprehod do Ruske kapelice
- 36 udeležencev
- vreme: lepo, sončno

### 3. dan: ponedeljek, 3. avgust

- Vršič, malo peš, malo s kombijem
- Mala Mojstrovka (2332 m)
- na vrhu 33 oseb
- krst na vrhu
- vreme: lepo, na povratku na melišču nekaj kapelj dežja

### 4. dan: torek, 4. avgust

- Erjavčeva koča (1525 m)
- Sleme, Slemenova Špica (1911 m)
- 34 oseb
- risarska delavnica na Slemenu – 6 otrok (svinčnik, oglje)
- nogometni turnir med skupinami v taboru
- zvečer manjši taborni ogenj
- vreme: sončno



### 5. dan: sreda, 5. avgust

- vreme: ponoči in dopoldan dež
- sušenje opreme
- športno popoldne
- v šotoru našli škorpijona
- pozno popoldan kameni plaz v področju Dovškega Gamsovca

### 6. dan: četrtek, 6. avgust

- Tičarjev dom (1620 m)
- Prisojnik (2547m), po grebenski poti
  - 32 oseb
- na vrhu lubenica
- krst
- vreme: sončno, vetrovno



---

### 7. dan: petek, 7. avgust

- dopoldan sprehod do Kranjske Gore (809 m)
- popoldan turnir v badmintonu
- vreme: sončno

### 8. dan: sobota, 8. avgust

- Zaveetišče pod Špičkom (2064 m)
- 35 oseb
- lubenica
- Jalovec (2645 m)
- 14 oseb
- vreme: sončno

### 9. dan: nedelja, 9. avgust

- risarska delavnica
- risanje na majice po skupinah
- razstava mladih likovnih samorastnikov – risbe s Slemena
- neuspešna prodaja Mihove slike mimoidočim Angležem
- sodelovanje Mihe in Lucije pri predstavi na prostem za skupino otrok (Kekčeva dežela – Mojca in Rožle)
- povratna tekma v nogometu – vodniki in udeleženci
- vreme: lepo, sončno

### 10. dan: ponedeljek, 10. avgust

- manjša skupina na Špik (2472 m)
- 6 udeležencev
- risanje na majice
- orientacijsko tekmovanje po skupinah
- popoldan pospravljanje tabora
- priprava programa za taborni ogenj
- taborni ogenj
- krst
- vreme: lepo sončno

### 11. dan: torek, 11. avgust

- dokončno pospravo tabora
- vreme: lepo sončno

## KAJ SMO V TABORU POČELI



---

## KOČA V KRNICI (1118 m)

### OBISKALI

### SMO



Stoji na gozdni jasi sredi obsežne kotanje Krnica med Martuljskimi gorami, Škrlatico, Razorjem in Prisojnikom. Sklep o gradnji koče je Kranjskogorska podružnica Slovensko PD (SPD) sprejela leta 1932. Naslednje leto je bila koča že zgrajena. Po II. svetovni vojni jo je PD Kranjska Gora večkrat obnavljalo in jo leta 1987 dokončno prenovilo.

#### Vzponi:

Špik (2472 m) - 4 do 5h; Škrlatica (2749 m) čez Kriško steno ter pobočja Dovškega Gamsovca in Dolkove Špice - 6 do 7h; Križ (2410 m) čez Kriško steno - 4h.

## MIHOV DOM (1085 m)



Stoji ob cesti Kranjska Gora – Vršič nad Veliko Pišnico in sicer ravno na pol poti. Stavba je bila zgrajena po I. svetovni vojni kot jugoslovanska vojaška postojanka. Po II. svetovni vojni jo je PD Kranjska Gora preuredilo v planinsko postojanko. Poimenovali so jo po znanem alpinistu Mihi Arihu (1918 – 1944), ki je padel v partizanih.

#### Vzponi:

Špik (2472 m) mimo Koče v Krnici - 5h; Prisojnik (2547 m) po Hanzovi - 5 do 6h.

## ERJAVČEVA KOČA NA VRŠIČU (1525 m)

Stoji na hribčku ob vršički cesti na severni strani prelaza. Prejšnjo leseno kočo je zgradila 1901. leta kranjska sekcija Nemško-avstrijskega planinskega društva. Po I. svetovni vojni je kočo prevzelo SPD, jo popravilo in povečalo in jo poimenovalo po naravoslovcu in pisatelju Franu Erjavcu (1834 – 1887). Koča je bila 1993 obnovljena.



#### Vzponi:

Prisojnik (2547 m) mimo Tičarjevega doma čez južno stran - 4h 30', mimo Prednjega okna - 4h 30', po Kopiščarjevi poti skozi Prednje okno - 4h 30'; Razor (2601 m) mimo Tičarjevega doma in prek južnih pobočij Prisojnika - 6h 30'; Mala Mojstrovka (2332 m) čez južna pobočja - 2h 30', čez preval Vratca in severno steno - 2h 30'; Sleme (1911 m) - 1h 30'; Jalovec (2645 m) po Slovenski planinski poti (SPP) - 7h 30', Ruska kapelica - 1h.

## TIČARJEV DOM NA VRŠIČU (1620 m)

## OBISKALI

## SMO

Stoji na trentarski strani vrha Vršiča in tik nad vršičkim prelazom, prek katerega pelje cesta Kranjska Gora-Trenta-Bovec. Prvo kočo na tem mestu je kot protiutež nemškoavstrijski Vossovi koči (sedaj Erjavčeva koč) zgradilo SPD na pobudo in ob pomoči dr. Josipa Tičarja, očeta slovenskega planinstva v Gornji savski dolini in soustanovitelja GRS. Odprli so jo leta 1912.

Med I. svetovno vojno so jo zasedli avstrijski vojaki, med obema vojnoma pa italijanski financerji. Po osvoboditvi so kočo prevzeli jeseniški planinci. V začetku leta 1975 je velikanski snežni plaz z Mojstrovke porušil pročelje doma, ki so ga takoj obnovili.



### Vzponi:

Vršič (1737 m) - 20 min; Prisojnik (2547 m) čez južno stran - 4h, mimo Prednjega okna 4h, po Kopiščarjevi poti skozi Prednje okno - 4h; Razor (2601 m) prek južnih pobočij Prisojnika - 6h; Mala Mojstrovka (2332 m) čez južna pobočja - 2h, čez severno steno 2h 30'; Sleme (1911 m) 1h 30'; Jalovec (2645 m) po Slovenski planinski poti - 7h; izvir reke Soče v Trenti - 2h.

## ZAVETIŠČE POD ŠPIČKOM (2064)

Stoji na robu melišča na vzhodni strani že od daleč vidne skalnate ostrice, imenovane Špiček. V prvo skromno zavetišče so jeseniški planinci preuredili nekdanjo italijansko vojaško opazovalnico, odprli so ga leta 1950. Enajst let kasneje so zavetišče obnovili in opremili z ležišči. Ker je tudi to postalo pretesno, so staro porušili ter zgradili novo in ga leta 1983 odprli.

### Vzponi:

Jalovec (2645 m) - 2h 30'; Bavški Grintavec (2347 m) čez travnata pobočja Pelcev in Skutnika ter sedlo Kanja - 5 do 6h.



## 1. dan: sobota, 1.8.98

### KRONIKA

Ura je odbila 7. zjutraj, ko se je naša mala karavana odpravila. Krajši postanek je naredila še v predmestju Senovega – v Krškem, kjer je pobrala še navdušene mesojedke. Srce se nam je paralo, ko smo se odpravili na našo planinsko odpravo v Krnico – avgust 98, a na to smo kmalu pozabili.

Začuda tudi naših dragih vodnikov (izjeme obstajajo) ni bilo nikjer, saj so že dan prej pobrali šila in kopita ter vzeli pot pod noge in se vsekakor naužili svobode, o čemer pričajo pomanjkljive zaloge hmeljevega zvarka.

Prvi predstavniki, ki so se priguncali v tabor, so bili lahko navzoči bolečini, ki se je zarisala na obrazih prej omenjenih oseb, ko so prvič zagledali človeška bitja, ki jim bodo naslednjih 10 dni grenila življenja. Mi pa vsi skupaj z vsem srcem in vso dušo zaobljubljamo, da bomo to z veseljem in brez napora počeli.

Kmalu, oziroma ne bodimo skromni, Zdravko je bil že zagotovo doma, ko smo dočakali kosilo. Posebne poznavalke mesnih specialitet so se z veseljem odpravile po repete.

### *Žiga*

*Jaz sem fantek  
mlad*

*Si zobke čistim  
rad*

*Nage ženske  
gledam*

*Česar se ne  
zavedam*

*Včasih tudi  
klejem*

*Zvečer pa ovce  
štejem*

*Večkrat se mi tudi  
riga*

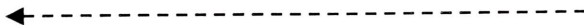
*To sem jaz,  
(ne)srečni Žiga.*

Zaradi napornega dne in še bolj naporne bližajoče noči so se nekateri odpravili k počitku, ljudje polni notranje energije oziroma ustvarjalnosti, ki jim je umetniška žilica burila duhove, pa so se posvetili likovnemu ustvarjanju. In glej, kaj je nastalo: čajna mizica, zaradi katere bi še princesa Diana vstala iz groba in si ga privoščila – mislimo čaj. Ob spominu nanjo prosimo za minuto molka. Slava ji.

Sedaj pa tule sedimo in tuhtamo, kako boste vi sprejeli našo kroniko in navsezadnje kako bomo mi sprejeli vaš spoznavni večer.

P.S. Našemu vodniku Marku pa sporočamo, da zaradi odlične zasedbe naše skupine ni treba hoditi po oblakih, saj lahko kaj hitro zaide v ozonsko luknjo, kjer na žalost ni kisika.

Marko, Zemlja kliče!



---

---

## 2. dan: nedelja, 2.8.98

Poslušate radio Krnica, 1. program

## KRONIKA

### Poročila:

Včeraj okoli 8. ure zvečer je trop podivjanih krav napadel skupino »tabornikov« v Krnici. Na srečo so jo odnesli brez posledic, še vedno pa jim grozi nevarnost govejih iztrebkov. Iz strahu pred ponovno invazijo je taborno vodstvo razglasilo temeljite varnostne ukrepe, po potrebi pa bodo udeležence tabora tudi evakuirali v bližnje skalovje.

Vlada še vedno vztraja pri trditvi, da o omenjenem incidentu ne ve ničesar, gorska reševalna služba pa je izjavila, da je bila o dogodku prepozno obveščena in zanika vse obtožbe zoper krniške pastirje.

Preiskovalni inšpektor kriminalistične službe Kranjska Gora je po večurnem preiskovanju okolice tabora ugotovil, da so nezgodo povzročili napačni zvočni signali, s katerimi je taborno vodstvo obveščalo mlade nadebudne planince o dnevni obrokih.

Pastirska policija je že prejela osumljeno govedino in jo bo po napovedi oskrbnika pašnikov, Bedanca Krniškega II., kruto usmrtila, ko bo za to napolnil njen čas.

Pa vendar so »taborniki« uspešno preživeli noč in se zbudili srečni, da so živi, zdravi, nepoškodovani in nepomečkani. Zjutraj so za kratek čas zapustili kraj, ki so ga prejšnji večer okupirale nevarne krave. Odpravili so se do bližnje Koče v Krnici, kjer so z grenkobo spoznali, da se pravo mučenje šele začinja, saj se bodo morali v naslednjih dneh povzpeti na okoliške skalnate krtine in to brez kakršnegakoli dohodka ali vsaj socialne podpore.

Ko so se vrnili v tabor, je bil ta že popolnoma zavarovan pred možnimi ponovnimi izpadi terorističnih živali. Popoldne pa so se iz neznanih razlogov s hitrim maršom odpravili do Mihovega doma, kjer so ugotovili, da Schumacher nujno rabi nove gojzarje, saj bi peš prej prišel do cilja. Vsem njegovim privržencem izrekamo iskreno sožalje.

Tudi preostnek dneva so »taborniki« preživeli v znamenju športa: šah, golf, potapljanje in bungee jumping.

### SENOVSKI BLUES

*S'm šou na Bohor,  
da b' kupu drve.  
Mi traktor upalu  
je iz prve.*

*S'm šou h Klanjški  
rasturat pobe.  
S'm jih našigu  
direkt na zobe.*

*S'm šou k Senicat.  
Razžagu šank.  
Je »štilerca« pela  
kot čebela.*

*S'm šou k  
Senovčani;  
ubol Bosanca.  
Je spet b'la moja  
ta lepa Marjanca.*

Avtor: Senovski  
pobi

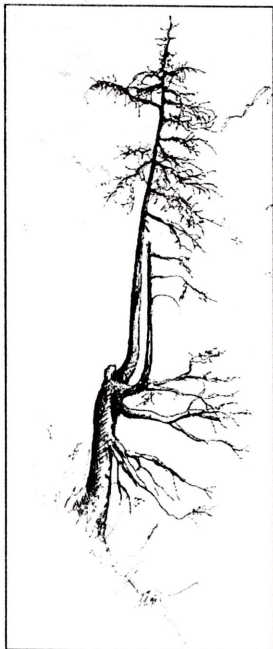
## Še posebno obvestilo:

### KRONIKA

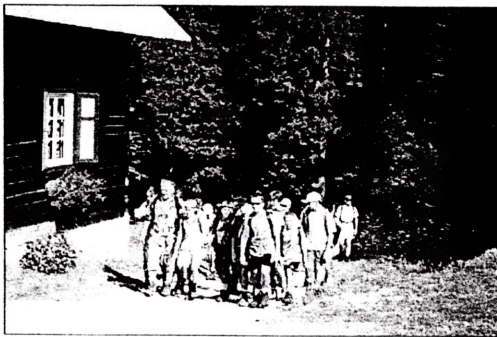
Vodnica 2. skupine udeležencev tabora v Krnici, Mateja, še vedno mrzlično išče svojega skrivnega prijatelja. Kdorkoli že je, prosimo, naj ustreže vsem njenim željam, predvsem pa tisti po odpravi kaznovanja kletvic, da ne bomo vsak večer občudovali njenih pevskih sposobnosti. Dodatne informacije lahko dobite v našem šotoru ali pa se javite osebno pri Mateji.

#### Vreme:

V naslednjih dneh pričakujemo zaspana meglena jutra, vroče in prepotene dni ter nore nevihtne noči. Možne so tudi kratkotrajne padavine v gorskem svetu, zato priporočamo vsem, ki se nameravajo v naslednjih dneh podati v gore, naj raje ostanejo v prijetnem zavetju šotorov in preživijo dneve ob različnih družabnih igrah in izkoristijo noči, ki bodo še posebej primerne za sproščene pogovore, nočni slalom med šotori, orientacijske pohode in ostale aktivnosti.



*Strma je pot v nebo,  
strma zelo,  
ali lahka s teboj,  
ko greš z menoj.  
(Radler ... ups! Roler!)*



### 3. dan: ponedeljek, 3.8.98

Danes zjutraj za spremembo mi smo prehiteli krave, zato nismo bili deležni kravje zabave.

## KRONIKA

Športno razpoloženi smo odhiteli proti Vršiču, kot da bi se odpravljali proti kakšnemu majhnemu griču. Naše najmanjše do tam je kombi peljal, mi pa smo hodili, kakor je kdo sam najbolje znal. In tam so se začele težave čudne narave. Ali bil je to prikriti lenobitis ali hitro bližajoči se žuljitis?

Zbrali smo pri koči se Vršiča, nato se vsak držal je svojega vodiča. Že ob prvi vzpetini naše upanje o hitrem prihodu na cilj se razblini. Tam gori na vrhu gams se šopiri in vsem nam zenice razširi. Kako lahko tako hitro po skalah skaklja, ali res vibram podkvice ima?

Mi se čudimo, čemu ves ta napor, saj je le kratka pot do gor. Ko pridemo do prvega grebena, iz ust se nam cedi že pena. S strahom gledamo navzgor, oh! kakšen to bo še napor. Ker pa pot v nedogled se vije, od zadaj strašen krik se zvije. Naša četica koraka, vendar noga vajena ni vsaka. Zato žulji že cvetijo in noge vedno bolj bolijo. Ker žuljev polno je nastalo, jih nekaj v dolino je nagnalo. Kar pa žuljavih je nog ostalo, je v Maksovih rokah ostalo. Kljub temu pridno smo hodili in vrh osvojili. Nagrajeni bili smo z malico, nekateri pa še z vrvo, ne s palico.



Vse nas je preplavilo veselje, ko smo zaslišali novo povelje. Zdaj pa brž nazaj v dolino, da osrečimo vodnico Tino. Mulci Tini krhali so živce, mi pa rekli smo »Ta punca rabi eno pivce!«

Posebno doživetje bil je tek po melišču, počutili smo se kot na igrišču.

Vsi zadovoljni prispeli smo v dolino, kjer čakalo nas je kosilo fino. Dan tako se nadaljuje, dokler nas postelja ne potrebuje.

Za konec pa naj še to dodamo, da do zdaj res se fajn imamo.

4. dan: torek, 4.8.98

No, pa začnimo ..... svoboda govora in tiska.

## KRONIKA

Ob 6h nas je noro zbudil Maks in v taboru je kmalu mrgolelo okoli 40 zafrustriranih, napol živih, tečnih in popolnoma razjarjenih človeških bitij. Spet so mulci prvi napadli kombi, mi pa smo seveda zagrizeno odcepitali vrhu naproti. Še sreča, da Maks ni pozabil sekire in smo spet vsi srečni sekali ovinke. Potem pa so nas kmalu vrgli iz našega belega Krnica-Vršič tramvaja in nas pognali v breg kot živino na pašo. Še dobro, da smo uro in pol hodili po ravnem asfaltu. In kar je najboljše: - na cilju je čakala velika tabla: »Terme Sleme«.

Tam smo uživali v sončenju, kopanju, odbojki na mivki, vožnji po toboganih, masaži z zdravilnim blatom in savni, Disneyevi uslužbenci pa so se podali na delo in ustvarili novo nadaljevanje Johnya Bravota. Premiero si boste lahko ogledali v kemičnem WC-ju – v tistih dveh tazelenih med opravljanjem potreb. Vstopnice lahko dobite v kiosku poleg WC-jev (v unem taplavem). Pohitite, ker je število vstopnic omejeno. Dodatna obvestila bodo obešena na oglasni deski. Ob nakupu vstopnice pa prejmete še skromno darilo: toaletni papir in osvežilec zraka. Po premieri pa bomo prenašali še tiskovno konferenco neposredno iz buldožerja. Velika oboževalka Johnya, Esmeralda, bo nastanjena v Grand Hotelu, zato prosimo za dostojno obnašanje.

Kot kaže, svetovno prvenstvo v nogometu še ni bilo zaključeno, saj je zadnja finalna tekma potekala na luksuznem, pravkar pokošnem igrišču v predmestju senovskega tabora. Bučno navijanje in spodbujanje kondicijsko neverjetno pripravljenih igralcev nista motila elitnih obiskovalcev, nastanjenih v taboru, saj je bilo poskrbljeno za izvrstno izolacijo s potokom in visokoraslimi borovci. Anketirani so bili navdušeni nad razpletom tekme, saj so bili po mnogih letih priča strahovitemu porazu moštva tiranov.

In ker smo sedaj že dva dni pošteno garali, si bomo jutri privoščili dan počitka (vsaj upamo). Že zdaj naprošamo vse vodnike, naj nas sploh ne poskušajo zbuditi, saj drugače veste kaj sledi: v jok, na drevo, igrače s sabo, pa nikdar več dol. In danes zvečer nas spet čaka družabno srečanje, kakšna mala nadvse zanimiva igrica (kot je npr. skrivni prijatelj), pa ogenjček, pa kravca, pa nagazne mine, pa (še pa još – Bohor žur). Hvala zadnjemu šotoru!

*Danes je lep  
večer  
in vsi imamo  
božji mir.  
Ogenj veselo  
plapota  
vsem žari naša  
lepota.*

*Vsi rdeči gledamo  
se,  
a jaz vidim  
samo te.  
Kislo zelje vroče  
sije,  
a moje srce  
sladko bije.*



## 5. dan: sreda, 5.8.98

Danes nas je zbudil splošni preplah zaradi napol potopljenih šotorov. Tako smo že na vse zgodaj uporabili svoje potapljaške sposobnosti, vendar so bile le-te zaradi prejšnjega večera bolj počasne. Na žalost je omenjena naravna katastrofa zadela 3. šotor (od zadnjega konca). Vsi njegovi prebivalci pa so nezgodo uspešno prestali. Globoko pretreseni so se tolažili z gromozanskimi kosi lubenice. Tako tudi drugi upamo na še eno podobno nevihtno noč, da bi tudi pred našimi potapljašimi se šotori zrasle lubenice.

Ko smo si kasneje opomogli od prvega šoka, smo ugotovili, da je na enem od naših čolnov poiskal zavetje škorpjon. Lahko si ga ogledate v potujočem terariju. Če pa boste srečali še kakšnega, ga nemudoma prijavite Simoni, veliki oboževalki in svetovno priznani poznavalki in zbiralateljci teh posebnih primerkov.

Pravkar smo prejeli telefonski klic od urednika otroškega programa RTV Slovenija. Mateji je zagrozil s tožbo zaradi kršenja avtorskih pravic, saj mu je prevzela oddajo Male sive celice. O razpletu bomo še poročali.

Očitno pregovor »obljuba dela dolg« ne velja več, saj včeraj napovedane in težko pričakovane tekme ni bilo. Očitno zaradi slabe organizacije. Pri čemer se ne morejo sklicevati na vreme, saj je bilo organizatorjem dokaj naklonjeno. Pozno popoldne pa nas je prestrašil še grmeči plaz in vsi vemo, da je to božje znamenje, naj raje ostanemo tu, kjer smo, in se niti ne približamo besnim goram.

Zahvala Janji, Vesni in Ani!

*Kdor se utaplja  
še ni utopljenec!*



6. dan: četrtek, 6.8.98

## KRONIKA

Naj najprej začnemo s kritiko našim podrejenim. Zaradi popolne malomarnosti so nas zbudili prepozno, saj je sonce že počeno sekalo. Vsi smo nestrpno pričakovali senzacionalni sprehod na borih 2500 m nadmorske višine visok Prisojnik. Mi pravimo temu mala malca. Nekaterim našim izvrstnim planincem se je zdelo to nevredno truda, zato sploh niso poskušali napeti svojih moči in so raje po severni steni Vršiča guncali afne. Ostali pa smo z vetrom v laseh, iskricami v očeh in z aquafresh nasmeškom odjadrali proti postavnemu mišičastemu, toda na žalost hladnemu mladeniču.

Pot je bila izjemno »nezahtevna«, »skrajno nezanimiva« in »enolična«, zato smo si krajšali čas z ličenjem, popravljanjem frizur in pomerjanjem nove garderobe. Dve udeleženci sprehoda pa sta celo dobili neustavljivo željo po preizkušanju svojih dramskih sposobnosti. In sicer predstavili sta se nam v vlogi nebogljениh kužkov. Dva izmed vodnikov pa sta z veseljem



sprejela izziv in se spremenila v dve luksuzno opremljeni pasji hišici. Tako nikoli ne bosta pozabila dne, ko sta spoznala, kaj je prava sreča na vrvi.

Prihod na vrh je bil poplačan z obilno malico. Naš Sport Billy Max pa je iz svoje čudežne torbice privlekel ogromno lubenico, ki jo je Miri po nepazljivosti kar nekaj

zmetal stran. Najbrž so se mu tresle roke zaradi velikega višinskega pribitka.

O poti navzdol ne bomo veliko govorili, saj se je film vrtel le še nazaj. V poznih popoldanskih urah smo se vrnili v naš tabor in sicer z veliko luknjo v trebuih, saj se nam je želodec že limal na hrbtnico. Popoldan nam je polepšal tudi Tone, ki nam vsak dan prinaša čudežne stvari in izpolnjuje še tako neverjetne želje. Prav je, da se tudi njemu javno zahvalimo in mu malo popihamo na dušo.

Z obilnim kosilom in večerjo pa smo si napolnili izpraznjene baterije, saj je pred nami še dolga noč.

Ej, modelii! Don's je bil multi dan. Plazma stari, plazma!

**7. dan: petek, 7.8.98**

Današnje jutro je bilo zopet skrajno depresivno. Z velikimi težavami smo zlezli iz svojih zatočišč, naše življenje pa je bilo brez smisla, saj smo vedeli, da bo dan minil brez najmanjše možnosti, da bi zadovoljili svojo potrebo po samouničevanju.

## KRONIKA

Kakor najbolj zagriženi romarji smo se po kolenih plazili okoli vodniških svetišč in jih z rokami sklenjenimi k molitvi prosili, naj nas vendarle uslišijo in nas odrešijo vsega nizkotnega zemeljskega trpljenja in nas popeljejo v neskončne višave, le za pljunek stran od nebes. Kajti, še sam Bog je rekel: »Zakaj bi sedeli, če lahko stojimo?« Pa so naše molitve spet šle k hudiču na Spice grill.

Bolečine smo si lajšali z maratonskim šopingom v Kranjski Gori pod sponzorstvom Društva potrošnikov mladih partizanov. Zgroženi smo po dolgem času spet zri civilizaciji v oči. Mrzlično smo okupirali vse nove tehnološke dosežke naše dobe. Najprej smo opazili nenavadne škatlice, ki jejo čudežne kartice, ljudje pa jim pravijo... neki na t. T..., te..., teflon! Ne, ne, telfon! Ne, tulifon. Ja, tulifon. »Halo« bi rekla Mateja. Potem pa smo odkrili še nek saldoled različnih okusov. Hiške, kjer prodajajo loka-kolo, laško pilo in bar-ca-f-e pa so se nam zdele najbolj imenitne. Zaradi do danes nam vsem še neznanega, ampak zelo prijetnega občutka, se nekako ne spomnimo, kako smo prišli nazaj do tabora. Najbrž zaradi prevelikih količin tekočih substanc.

Naučili smo se tudi novo igro, imenovano »Barbinton«. Zamaknjeni smo celo popoldne opazovali gručo poblaznelih fanov novega športa. Rezultate vam žal ne moremo sporočiti, saj še vedno ne vemo ali se točkujejo udarci po žogi ali po igralcih. Igra je za nas očitno prezahtevna, zato bo bolje, da ostanemo pri »hribolazenju«. Torej upamo, da bodo jutri naše molitve le uslišane.

Zato pa molimo bratje in sestre:

Oče naš, odreši nas  
popelji nas na turo,  
saj nujno rabimo eno shujševalno kuro.  
Naj trpimo,  
saj le z bolečinami srečno živimo.  
Pa tudi, če z neba padajo sekire  
odženi nas v skalovje, ata Mire.  
Amen.



8. dan: sobota, 8.8.98

## KRONIKA

### *Čisto običajna igra taroka*

*Andreja je baje »bič«.*

*Plazmatsko v glavnem.*

*Žiga pojma nima, reži se kot knedl in blefira 100/h.*

*Andrejina*

*kravžlasta*

*glava razburjeno*

*gleda levo*

*in desno in njena*

*f.... usta*

*nepretrgano*

*govorijo. Nataša si*

*je že očitno*

*opomogla od*

*pasjega povodca,*

*verjetno jo je*

*Marko ukrotil.*

*Andreja pobira*

*štihe in grdo*

*govori, verjetno pa*

*goljufa kot kaki*

*stari prefrigani*

*hazarder.*

*Z Natašo si*

*izmenjujeta*

*neizmerno*

*»ljubkovalne«*

*besede. Žiga vse*

*asocira na s... -*

*samo to mu še roji*

*po glavi. Vsa stvar,*

*ki se začne na črko*

*S ga strašno*

*zabava.*

*Nataša je pogorela*

*pri taroku in*

*Andreja*

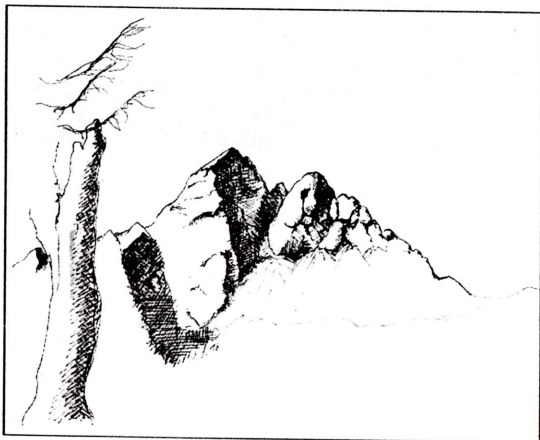
*žari od sreče. Žiga*

Danes zopet zjutraj so nas prebudili, da na Jalovec gremo, so nam zazvonili. Pot pod noge, smo jo proti Vrščicu ubrali, nekateri poškodovanci pa so kar v taboru ostali. Pot vodila je čez hribe in doline, mi pa smo se spraševali: »Ali to sploh kdaj mine?« Po treh dolgih urah pod Špičko smo prispeli, od koder pa le nekateri proti Jalovcu smo se povzpeli. Klini in zajle niso bili ovira, saj vibram podplati ubrali so si varne tire.

Na vrhu so nas vodniki krstili, pri čemer so si nekateri živce sprostiti. Pot navzdol je bila zabavna, saj Fulvio igral je klovna.

Neskončen zdel se nam povratek je v dolino, kjer zopet čakala sta večerja in kosilo fino.

Čprav še vedno vsi zagnani, se vodniki niso strinjali z nami, da se skupaj veselimo in večer si z ognjem popestrimo. Oni v hribe le hitijo, doma pa vsi takoj zaspijo. Posledica njihovega vedenja je bil poln večer sedenja in spominjanja na čase, ko se pamet nam po pivu pase. Najbolj vztrajni so ostali, vsi drugi so se spat pobrali. Cel dan je bil en sam klin in kamen, dogodkov konec je in amen.



---

---

**9. dan: nedelja, 9.8.98**

Nekoč je živela lenoba ... prišla je v naš tabor in tukaj okužila vse navzoče ... tudi našo skupino, zato bomo probal napisat čim krajšo kroniko, saj vemo, da se vam ne da poslušat.

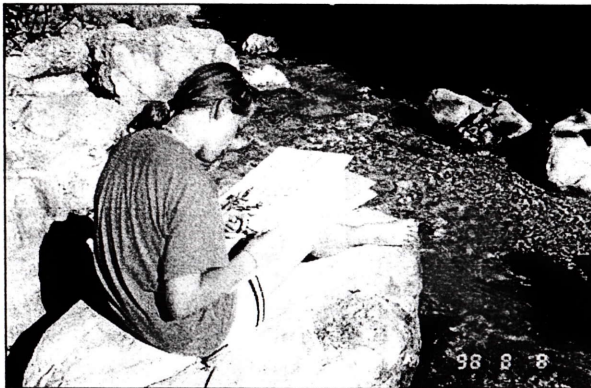
Torej:

8.30 bujenje ... Nekaterim pa se je nasmehnila sreča in so zajtrk dobili lepo serviran kar v posteljo ... ups, v šotor.

Zopet se je v nas prebudila risarska žilica in vsi smo s hitrostjo modrega dirkača začeli oponašati mladega Piccasso. Ker nas Piccasso ni zadovoljil, so nam bogovi poslali Kekca ... ja, pa tudi Pehta je bila zraven, da Mojco in Rožleta sploh ne omenjamo.

Popoldan pa so nas navdušili odlomki iz Tom in Jerrya. Bum, tresk, avč... in zmagalo je društvo tiranov... Sej so že vedli, zakaj je bila tekma ravno dan po plezanju na Jalovec. So se bal, da bojo še enkrat zgubil, pol pa sploh ne bi mogli spat. Ja, ja, k'r priznajte, da smo boljši... Pa lahko noč otroci!

## KRONIKA



*Ko mi tebe uze  
Union,  
popio bi cjeli  
kamion,  
nočima ja sanjam  
pune flaškice,  
kuda idu izgubljene  
gajbice.*

10. dan: ponedeljek, 10.8.98

## KRONIKA

Zaradi navijanja in igranja nogometa smo bili od prejšnjega večera zelo zmatran, zato smo zjutraj potegnili k'r čez deset. Nekateri pametnjakoviči pa so jo že ob 5h ucvrli proti Špiku. A niso nori!?

Mi butli, ki smo ostali v Krnici, pa smo se spreobrnili v Picase in začeli ustvarjati samega Picasa. Barva tam, barva tuki in vse je bilo popackan, nimaš kej. Pol smo pa pucal. Ko smo vsi ustvarili Picasa, so nas spet poklical kot krave h kosilu. Ko se je žvina napasla (ko smo se najedli), so nas obiskali Angleži. Hotl so kupt sliko našga pravga Picasa. Naš ustvarjalec unikatne slike je že sanjal o masnih denarjih. A sanje so se v trenutku razletele, kajti ponudili so ničvrednih 200 tolarjev. Kreteni, a!? In oni nej bi pol cenl Picasa?

Angleži so odšli brez slike svojo pot in tudi mi. Ampak mi v neznanu, kajti na sporedu je bil orientacijski pohod. Racial smo po lužah, potokih in tam pa tam tud po kravjih drekih, ja če pa drgač ni šlo! Mi nismo omagali kot so planinci na Špik, smo se pa zato večkrat izgubil v še neraziskani Krnici. Kot vidite smo prišli vsi kul na cilj in na cilju zažigal Bohorski blus, saj vete: Sem šou na Bohor, ...

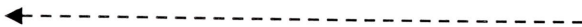
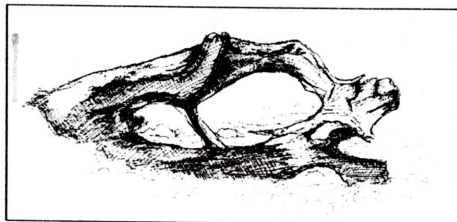
Po pohodu pa smo se selili iz šotora v šotor kot mačka z mladimi, saj se je začelo rušenje kravjega tabora. In vesela je blo konc.

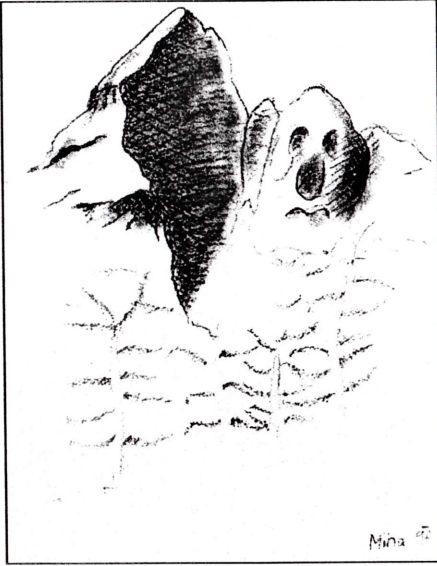
TI

*Ti, ti si pesem  
mojega življenja  
ti, samo ti  
ti si oseba  
zaradi katere  
živim  
ti si mi dal luč  
življenja  
ti mi preganjaš  
temne kopaste  
oblake  
iz mojih misli  
ti v mojih sanjah  
stanuješ  
v mojih sanjah  
se prebujas  
ti vse kar imam.*

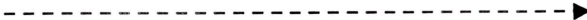
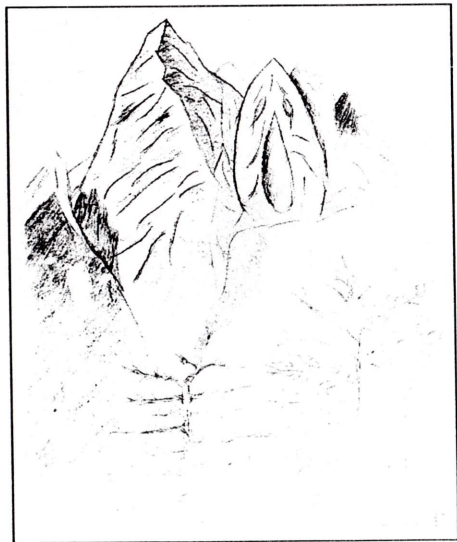
Škoda ne, lani smo se počutil kot cigani, letos kot krave in biki. Kako se bomo pa drug let, je pa še vprašaj! Folk, dobr se mejte do drugga leta in uživite. Se vidmo!

Mi smo se mel debest, ka pa vi? To pa povejte si sami!





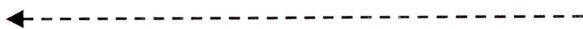
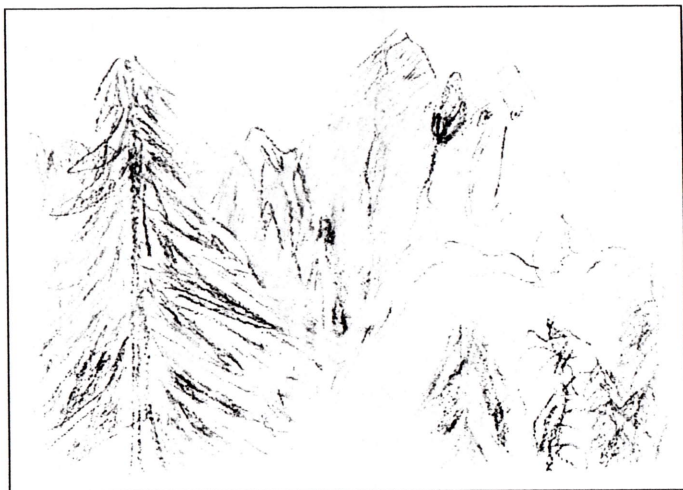
**MLADI  
UPI**



---

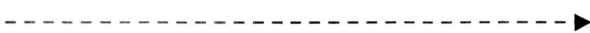
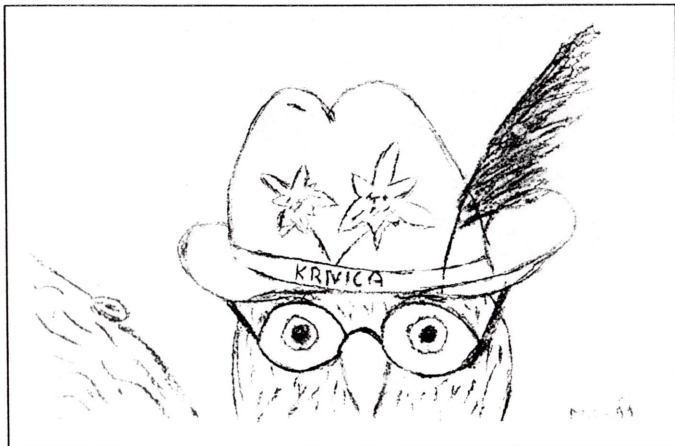
**MLADI**

**UPI**





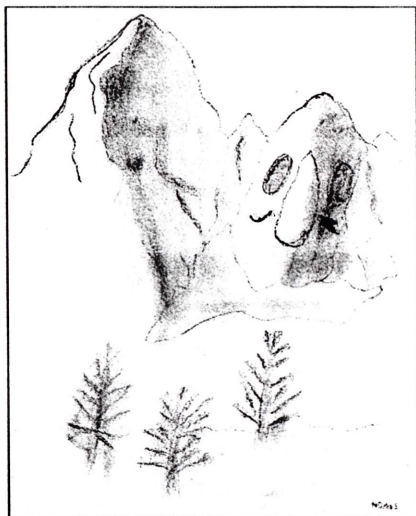
**MLADI  
UPI**

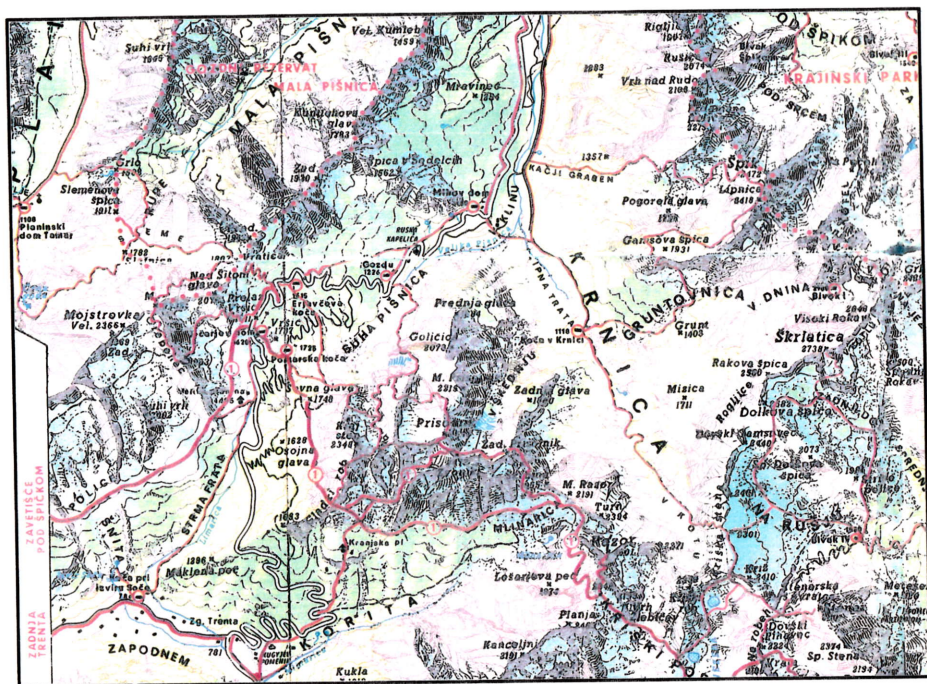


---

**MLADI**

**UPI**





Bil je lep dan  
 toda bil sem le preveč zaspan.  
 Ob potoku sedimo  
 in se skupaj v njem hladimo.  
 Sonce seka  
 in to res prava je pripeka.  
 Boli me glava  
 to bedarija je taprava.  
 Kuli mi ne piše,  
 ker ni zraven hiše.  
 Kekec laja,  
 ker mu spet Bedanc nagaja.  
 Hočem spati  
 pa moram to čečkati.

Za vas va se s PIŠKOM  
 trudila Simona in Miran  
 avgusta 1998 in  
 pripravila 50 izvodov.